

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:

THE EDITOR,

'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

under No. Q / J / 104 / News / 89

Established : 1841 : A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol:- 153 Jaffna, Friday 19 June 1992 No: 02

RICHEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Island : Rs. 100/-

For Advertisements

Apply to:

THE MANAGER

'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukodai

U. S. Ambassador at the Jaffna College Alumni Association - Colombo Branch

The Jaffna College Alumni Association held a Service of Praise & Thanksgiving at the Colombo Church of the J. D. C. S. I. on Sunday the 26th of April at 7.30 a. m. The service was led by Mr. C. D. Chinnakone and the Principal of the College, the Rev. Dr. S. Jebanesan preached the sermon. Lessons were read by Mr. S. J. Stephan and Mrs. Eva Boniface. Mr. Katpagan Kadirgamar led one of the prayers.

Soon after the Praise Service the Alumni gathered at the Holiday Inn at Galle Face, where there was a Books Exhibition of books published by Jaffna College and its related institutions. At the Exhibition the chief speaker was the U. S. Ambassador Mr. Marion Creekmore. The Ambassador said, he was impressed by the publications of Jaffna College and that this was a continuation of the tradition of the early founders of the College. Writing is an important art and through writing a great contribution can be made to learning and culture. He said, he was happy to release the 1990-1991 issue of the Miscellany. This number along with the various articles and reports of the activities of the College also carries messages of greetings from the U. S. Ambassador and the Moderator of the Church of South India the Most Rev. Ryder Devapriam

At the Annual General Meeting of the Alumni Association, Mr. S. Wijayanayagam was elected the Senior Vice - President and Mr. C. D. Chinnakone was elected as Secretary.

A Fellowship Lunch followed at which the speakers were Messrs. S. Wijayanayagam, Jeyasingh David, A. Kadirgamar (former Principal) and the Principal of the College Dr. S. Jebanesan. One hundred and sixty seven Alumni participated at the Lunch.

Jaffna Felicitates Bishop Deogupillai

The Rt. Rev. Dr. B. Deogupillai, who has been Bishop of the Roman Catholic Diocese of Jaffna from 1972 onwards, celebrated a Triple Jubilee this year. Born in 1917, he has reached his 75th year. As one who was ordained a Priest in December 1941, he has completed

fifty years. On the 11th of May, 1967, he was consecrated as Bishop of the Batticaloa-Trincomalee Diocese and later assumed office as Bishop of the Jaffna Diocese in 1972. The members of the Diocese arranged a grand Triple Jubilee function at the St. Mary's Cathedral on the 11th of May this year. Several Bishops of the Catholic Church including the Archbishop of Colombo the Most Rev. Nicholas Marcus and the Papal Nuncio were present at the occasion. They concelebrated mass with Bishop Deogupillai presiding and it was impressive to see a joyful celebration. The large Cathedral was packed full and overflowing. Bishop Saundarayagam of Mannar preached the sermon.

At the Public Meeting which followed at the Cathedral grounds, a vast throng of several thousands gathered to felicitate the Bishop. The meeting was presided by the Rev. Fr. S. A. Michaelsamy, O. M. I., the Vicar General of the Diocese. The speakers included the Archbishop the Most Rev. Nicholas Marcus, the Rev. Fr. Xavies Croos of Mannar, Sister May Judeksy, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar representing the C. S. I. Diocese of Jaffna, Sri Somasundara Swamy of Nallai Aatheenam, Prof. A. Thurairajah, Vice-Chancellor, University of Jaffna, Mr. K. Manickavasagar, G. A., Jaffna and Mr. Yogaratham Yogi, Secretary of the People's Front of the Liberation Tigers. All the speakers referred to the sterling qualities of the Bishop, his dedication, devotion, spirit of sacrifice and decisive leadership. He was indeed a Good Shepherd who stood by the sheep in times of grave danger and conflict. In the ethnic conflict which had overwhelmed the Jaffna community during the last so many years, the Bishop was quite outspoken in advocating the cause of the Tamil people, particularly their language rights and their right for freedom and equality. He was one who pioneered in indigenisation of worship and the Diocese today is in the forefront of promoting the development of Tamil culture and art forms.

A special souvenir entitled "Flames of Greatness" was released on the occasion. Bishop Deogupillai thanking the speakers and those who had organised the function, said, all that he was able to do and achieve was

(Continued on Page 4)

Diocesan Council - 45th Annual Meetings

The Forty - Fifth Annual Sessions of the Jaffna Diocese of the Church of South India was held in Vaddukodai from Thursday the 27th to Saturday the 29th of February. The opening worship on the first and second days were led by the Revs. A. A. Paul and P.

The Rt. Rev. Dr. S. Ku andran

The Rev. N. Kathiravelu

The J. S. Markandu

Mr. V. Sellathurai

Mr. C. J. Eliatamby

Bishop's Charge

The Bishop based his charge to the Council on a passage from Is. 65:17-25. God gave a vision to the prophet, who saw the state of his people and their sufferings and wondered about their future with great expectations and aspirations. The message he received was "You shall be delivered from all your sufferings and shall see a new world. Your sufferings shall be remembered no more". "The new future for his people, the prophet realised could only be a part of the holiness of a new heaven and a new earth. It is a future where his people will not be exploited, their children will not die young, and they will not build houses for others to confiscate or plant so that others can exploit. The vision of the wolf and the young lamb feeding together is a vision of a state when all evil forces that divide and separate will be overcome. Nature itself will be renewed. God's peace shall prevail in an integrated creation.

Peace therefore is never divided. It is not something that can be experienced in past. No particular region or people can experience this peace in isolation.

The Bishop in his charge also referred to the significance of the 175th Anniversary of the American Ceylon Mission, celebrated a few months ago in September 1991. By a happy coincidence Bishop Kulandran's 91st birthday fell on the culminating date of the celebrations. He had lived for more than half the period of our history and played a decisive role in his life and mission for more than sixty years. The sure foundations he helped to lay for the new Diocese formed, as a

R. Navendranugoolan On the third day the morning worship was a Holy Communion Service celebrated by the Bishop and the preacher was the Rev. T. S. Premarajah. Votes of condolence for departed former members of the Council were passed for the following:

- Proposed by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar
- Proposed by the Rev. Dr. S. Jebanesan
- Proposed by the Rev. T. S. Premarajah
- Proposed by Mrs. A. N. L. Virasippillai
- Proposed by Mr. W. N. Thevakaddeham

result of the Church union in 1947, has been a firm and solid basis for us to build for the future.

Some of the important decisions taken at these sessions was to strengthen the efforts of the Religious Education Board to ensure that all Christian students studying in Government Managed Schools be provided the opportunity of studying Christianity. During the sessions, the Council received a message from the Worker at Delft, which has been isolated from the rest of the Peninsula for the last few months. The Council rejoiced to note that all our work in Delft was going on uninterrupted.

After the presentation of the Clergy Pension Fund report, it was resolved that special efforts should be made to increase the endowments of the Clergy Pension Fund by at least another 1 1/2 million rupees.

The Council took note of the fact that quite a few of our Churches were not worshipping at their regular places of worship because of the military situation. These include Tellippalai, North Erlalai, Kankesanthurai, Pungu, dutivu and Karainagar. Many of the members of these Churches are living as refugees in other parts of the Peninsula and in the Jaffna town area. The Council resolved that regular worship services be arranged for our members in Jaffna Town and that steps should be taken to ensure that people who go to the town area from our rural Churches should be provided pastoral care by the Diocese.

It was certainly a sign of our people's depth of faith and their

(Continued on Page 4)

உதயதாரகை

Estd. 1841

மலர் 153

19 - 06 - 1992

இதழ் 02

ஆதினத்தின் 45வது வருடாந்தக் கூட்டம்

தென் இந்திய திருச்சபை யாழ் ஆதினத்தின் 345வது வருடாந்தக் கூட்டங்கள் பெப்ரவரி மாதம் 27ந் திகதி வியாழன் முதல் 29ந் திகதி சனிக்கிழமை வரை நடைபெற்றது. முதல் இரண்டாம் நாட்களுக்கான ஆரம்ப வழிபாடுகள் முறையே அருட்திரு A. A. போல், அருட்திரு P. R. நவேந்திர அனுகூலன் ஆகியோரினால் நடாத்தப்பட்டது. மூன்றாவது நாளிற்கான திருவிருந்து ஆராதனை பேரருட்திரு D. J. அம்பலவாணரினால் நடாத்தப்பட்டது. ஆராதனையில் அருட்திரு T. S. பிறேமராசா அவர்கள் அருளுரை ஆற்றினார்.

சென்ற வருடத்தில் இவ்வுலகத்தை விட்டு எம்மை பிரிந்து போன அங்கத்தவர்களிற்காக இரங்கலுரை பின்வருவோரினால் முன்மொழியப்பட்டு சில நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.

அங்கத்தவர் / முன்மொழிந்தோர்

1. பேரருட்திரு கலாநிதி S. குலேந்திரன் பேரருட்திரு D. J. அம்பலவாணர்
2. அருட்திரு N. சுதிர்வேலு அருட்திரு கலாநிதி S ஜெபநேசன்
3. திரு J. S. மார்க்கண்டு அருட்திரு T. S. பிறேமராசா
4. திரு. V. செல்லத்தரை திருமதி A. N. L. விராசிப்பிள்ளை
5. திரு. C. J. இளையதம்பி திரு. W. N. தேவகடாட்சம்

அத்தியட்சகரின் தலைமைப் பேருரை தமது தலைமைப் பேருரையை ஏசாயா 65 : 17 வசனத்தையும் அதன் பின்வரும் அதிகாரம் முடிய வுள்ள வசனங்களையும் ஆதாரமாக கொண்டு நிகழ்த்தினார்.

“இதோ நான் புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும் சிருஷ்டிக்கிறேன். முந்தினவைகள் இனி நினைக்கப்படுவதில்லை மனதிலே தோன்றுவதில்லை.”

திர்க்கதரிசி மக்களின் நிலையை அவதானித்தபோது மக்களின் பாடு துன்பம் ஆகியவற்றை சிந்தித்த போது இனி வருங்காலம் எதிர்காலம் பற்றி அவதானித்த போது நம்பிக்கையுடன் சிந்தித்த போது அவனுக்குக் கிடைத்த கடவுளின் செய்தி ‘இதோ நான் புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும் சிருஷ்டிக்கிறேன். நீங்கள் அனுபவித்த எல்லாக் காரியங்களும், அடக்குமுறை, பாடுகள், துன்பம் இன்னல்கள் என்பன இனி நினைக்கப்படுவதில்லை. புதிய நிலைக்குள் பிரவேசிக்கப்போது உங்கள் தற்போதைய நிலைமை நினைக்கப்படப் போவதில்லை, மனதில் தோன்றுவதில்லை. அதுவே வைக்கப்பட்ட காட்சியாகும். பூரணமான மாற்றம் பெறும் என்ற காட்சியை திர்க்கதரிசி முன்வைக்கிறான்.

19ம் வசனத்தில் இருந்து “நான் எருசலேமின் மேல் களிகூர்ந்து என் ஜனத்தின் மேல் மகிழ்ச்சியாயிருப்பேன்; அழகையின் சத்தமும் அதில் இனிக் கேட்கப்படுவதில்லை.

அற்ப வயதுள்ள பாலகனும் தன் நாட்கள் பூரணமாகாத கிழவனும் உண்டாயிரார்கள். வீடுகளைக் கட்டி அதில் குடியிருப்பதால் திராட்சைத்தோட்டங்களை நாட்டி அவைகளின் கனிளைப் புசிப்பார்கள். அவர்கள் கட்டுவதும் வேறொருவர் குடியிருப்பதும் அவர்கள் நாட்டுவதும் வேறொருவர் கனி புசிப்பதுமாயிருப்பதில்லை. விருட்சத்தின் நாட்கள் போன்று என் ஜனத்தின் நாட்கள் என்கிறார்.

வருங்காலம் பற்றி சாட்சிகொடுக்கும் போது புதிய காலத்தை ஆசீர்வதிப்பேன். அதன் ஒரு பங்காக புதிய எருசலேமை ஆசீர்வதிப்பேன். வயோதிபம் அடையாமல் குறைவயதில் மரிப்பதில்லை. வேறொருவர் அவர்களின் வீடுகளில் குடியிருப்பதில்லை என்கிறார். பாபிலோனுக்கு கைதிகளாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டவர்கள் இதனையே நினைத்தனர். புதிய நிலை தோன்றும். சயாதின் மக்களாக வாழும் நிலை தோன்றும். அது கிடைக்கும் போது பழையவர்களை நினைக்க வேண்டியதில்லை.

“ஒநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும் ஒரு மித்துமேயும் சிங்கம் மாட்டைப் போல் வைக்கோல் தின்னும்”. புதிய வானம் புதிய பூமி, அதன் பங்காக புதிய எருசலேம் கொடுக்கப்படும் போது இயற்கையே இயற்கையின் தியசத்திகளை நீக்கிப்போடும். இயற்கை ஒன்றாக இணைக்கப்படும்போது உண்மையாக கடவுளின் சமாதானம் நிலவும் நிலை ஏற்படும். என்கிறான் திர்க்கசன்.

இதன் அடிப்படையில், வெளிப்படுத்தின விசேடத்தை எழுதினவர் ஆண்டவருக்கூடாக பெறப்பட்ட இரட்சிப்பின் வேலையை நினைவு கூறி 2ம் அதிகாரத்தில் இதனையே பிரதிபலித்து எழுதுவதை காணலாம். எனவே இந்த வேளையில் யாழ்ப்பாண கிறிஸ்தவ சபைகளின் பிரதிநிகளான நாம் சபையின் காரியங்களைச் சிந்திக்கும் போது நமது மக்கள் தங்கள் சண்டங்களை அனுபவிக்கின்றனர் துன்பம் நிறைந்தவராயிருக்கின்றனர். மக்கள் குண்டுக்கு இரையாகி விட்டனர் வாஸிபர் மறைந்தனர். எத்தனையோ பேர் அநியாயமாக இறந்து விட்டனர். காணி, பூமி உடமை இழந்து விட்டனர். அடிமைத்தனத்தைப் பற்றி சிந்திக்கும் போது ஏற்படும் கேள்வி எப்பொழுது புதிய காலம், புதிய நிலை நீதி கிடைக்கும். திர்க்கதரிசியின் செய்தி நமக்குப் பொருந்தும்.

எல்லா நாட்டு மக்களினதும் வாஞ்சை இதுவே. நம்நாட்டு மக்களின் வாஞ்சை மட்டுமல்ல எல்லாரினதும் வாஞ்சை இதுவே. அவர்சான்டர் போம்” நம்பிக்கை எப்பது எப்பொழுதும் பனித இதயத்தில் ததும்பிக் கொண்டிருக்கிறது. மனிதன் இப்பொழுது ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவனையல்ல இனிமேல் ஆசீர்வதிக்கப்படுவான் என எதிர்நோக்கி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். இது எல்லா மக்களுடைய நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் இயல்பாயுள்ளது. எமது நாட்டிலும் எம் மக்கள் குறிப்பாக இப்பொழுது கடவுள் என்ன செய்கிறார். திர்க்கதரிசியின் வசனத்தை நினைவு கூர வேண்டும். எருசலேமில் நீதி, சமாதானம், சடவுள் மக்கள் மத்தியில் நீதி சமாதானம் வேண்டுமாயின் ஒரு சாகியம், இனத்துக்கு நீதி சமாதானம் தேவையெனில், அது புதியவானம் புதிய பூமி ஆக்கப்படுவதின் பகுதியாக வேண்டும். சமாதானம் பங்குபங்காக வெவ்வேறு பகுதிகளில் அனுபவிக்கப்படுவதல்ல கடவுளின் நீதி சமாதானம் முழுமையாக அனுபவிக்கப்பட வேண்டும். சிருஷ்டப்பின் வேலை நிறைவேறும் போதே பாகங்களாக, பங்கு பங்காக இருப்பவை. நீதி சமாதானம், நினைவேறும் நாம் மட்டும் தமிழர் மட்டும் சிங்களவர் மட்டும் இலங்கையில் மட்டும் சமாதானத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று தப்பிப்பிராயம் கூடாது.

உலகம் முழுதும் சமாதானம் அனுபவிக்க வேண்டுமாயின் உலகின் முழு இடங்களிலும் சமாதானம் ஏற்படவேண்டும். இயற்கையின் முழுமையுமே சமாதானம் அடைய வேண்டும். அது நிறைவேறும் போதே இந்த இடத்தில் நமக்கும் நீதியும் சமாதானமும் கிடைக்கும் அதுவே உண்மையான நீதியும் சமாதானமும் உலகம் முழுவதும் அதை வேண்டி நிற்கிறது. இதற்காக உழைக்கவே நாம் அழைக்கப்பட்டோம்.

ஆதினக் கூட்டங்களில் பல ஆண்டுகளாக கூறப்பட்டவைகள் “நமக்கு இங்கே கொடுக்கும் உத்தரவாதம், பூரண காட்சியைக் கண்டவர்கள் உலகம் முழுவதின் உத்தரவாதத்தின் பகுதியான நாம், நமது கடமைகளை இங்கே செய்ய அழைக்கப்பட்டோம்”.

இந்தப் பகுதியில் இந்த முழுமையின் நமது பங்கு என்ன நமக்குக் கிடைத்த இரண்டொரு அனுபவங்கள் பின்வருமாறு 175ம் ஆண்டின் கொண்டாட்டத்தின் சில மாதங்களின் பின், சில நாட்களுக்கு முன்பு நமது ஆதினத்தின் முதல் அத்தியட்சகர் ச. குலேந்திரன் அவர்களின் மரணச்சடங்கில் கலந்து கொண்டோம். சரித்திரத்தின் ஒரு முக்கியம் ஒரு சகாட்சத்தின் முடிவு என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

1931ல் ஊழியத்தில் சேர்ந்த போது அக்காலத்தில் தமது பெரும் வாஞ்சை அனுபவம் மூலம் இரண்டு காரியங்கள் கூறினார்.

அதிகாரப் பரவலாக்கம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாகாண அரசுகளுக்கு பொறுப்புரிமையை பங்கிடுவது ஆனால் அக்காலத்தில் எல்லா மிஷனரிமாரும் தமது தலைமையிலேயே எல்லா வற்றையும் நடத்தி வந்தனர். அக்கால தேசிய வாஸிபத் தலைவர்கள் அத்தியட்சர் குலேந்திரன் உட்பட, வாதாடிக் கொண்டிருந்தனர். இனிமேல் தேசிய சபை ஏற்பட வேண்டும் என நமக்கு இதுநூதனமாக தோன்றும் ஆனால் அக்காலத்தில் ஆதினம் வாதாட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக அந்நாட்களில் அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் என்ற ஒரு தொகுதியும் சபாசங்கம் என்ற இன்னொன்றும் இருந்தன. சபாசங்கம் சபைகாரியங்கள், ஊழியர் விஷயம், கவனிக்காது ஆரம்ப பாடசாலைகள் ஆகியவற்றை பராமரித்தது. அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் எல்லா மிஷனரியும் சில தேசிய தலைவர்களும் சேர்ந்து, 9 இடைநிலை பாடசாலைகள், வைத்தியசாலை அக்கக்கூடம் ஆகிய ஸ்தாபனங்களை உண்டு நடாத்தினர். இவை இரண்டும் இரண்டாக இராமல் ஒன்றாக இரண்டையும் இணைக்க வேண்டும் என்பது சபாபதி குலேந்திரன் ஆகியோரின் விருப்பம்.

மிஷன்பணி சபையின்பணி மிஷனின் பணியாவும் சபையின் நிறைவேற்றும் பணியாக வேண்டும். மிஷனின் நோக்கம் சபையின் நோக்கோடு இணைக்கப்பட வேண்டும்.

சபாபதி குலேந்திரனோடு அவரது ஓத்த வயதை சேர்ந்த K. A. செல்லையா, I. P. தரைரத்தினம் மைன் குலத்துங்கம் S. R. அழகரத்தினம், ஹட்சன் பரமசாமி ஆகியோர் சேர்ந்து உழைத்தனர்.

1947ல் ஆதினமாக்கப்பட்டபோது அதிகார பரவலாக்கம் ஏற்பட்டது. மிஷனரிமார் எமது பொறுப்பை ஆதினத்தின் இணைக்கப்பட்டு முழு வேலைக்கும் இணைந்து பொறுப்பேற்கும் ஒரு ஆதினமானது.

அத்தியட்சரான போது இனி என்ன என்ற கவலை இல்லை துர்ரதிர்ஷ்டவசமாக மிக விரைவிலேயே அவரது நோக்கம் நிறைவேறியது. அவற்றை எவ்வாறு பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற வெறு ஏற்பட்டது. இதனை கடவுளுக்கு நன்றியறிதலுடன் நினைவு கூர வேண்டும்.

ஒலிபெர் செண்டர் ஹராம்ஸ் கூறியது ஒரு பெரிய மனிதன் நம் நரம்புகளுக்கு முடிச்சுகளுள்ளது போன்று பல பாதைகளின் முக்கியம் வாய்ந்த நிலையிலிருப்பது போன்று அவர் செய்த காரியம் மட்டுமல்ல அவர் அங்கே இருந்தார் என்பதே முக்கியமானது நமது அத்தியட்சர் அங்கு கேந்திர நிலையில் இருந்தார் அதை நினைத்து திரும்ப நன்றியறிவுடன் நினைவு கூறலாம். ஆனால் அவர் அங்கே முக்கிய பாகத்தில் நின்றார். அத்துடன் சரித்திரம் முடியவில்லை.

நாம் என்ன செய்ய போகிறோம். 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எலியட் சமுதாயத்தை பார்த்து கேட்டது எங்களை குழ இருக்கும் சமுதாய நிலைமை பார்க்கும்போது குப்பை கூழம் நிறைந்தது. இதற்குள் இருந்தது மரம் வெழிபடும் போது எந்த வேர்கள் பற்றிப்பிடிக்கின்றன எந்தக் கிளைகள் வளருகின்றன.

சமுதாயத்துள் இருந்து உழைக்க நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். பரலோகத்தை நாம் அடைய முயற்சிக்கும்போது நம் இருதயத்துள் திருப்தியான மார்க்க நிறையைப் பெற்று வரப்போகும் வாழ்க்கையை குறித்தா அல்லது இந்த உலகில் நம்மை குழ இருக்கும் மக்களின் நிலையைப் பார்க்கும் போது தென் ஆசிய மக்களின் அவல நிலையைப் பார்க்கும் போது கடவுளின் இரட்சிப்பின் நிலை இந்த உலகில் இது பற்றி பணி புரிய நமக்கு அழைப்பு வந்துள்ளது.

ஒரு கட்டுரையில் சமுதாயத்துள் நமது மார்க்கத்தை புதுப்பித்து பெலப்பிப்பது நோக்கமா, அல்லது (தொடர்ச்சி 3ம் பக்கம் பார்க்க)

தாரகை ஓரி

எவரும் அவரவர்க்குரிய இடம் விட்டு நீங்கினால் எக்காரியமும் செய்ய முடியாது.

கிறிஸ்தவ சமயமும் மக்கள் ஆட்சியும்

எல்லாம் வல்ல இறைவனின் சாயலில் மனிதர் படைக்கப்பட்டனர். தந்தையாகிய கடவுளின் உயிர் மூச்சு அவர்களுக்குள்ளே உலவுகிறது.

நம் நாட்டில் உள்ள மக்களில், ஒவ்வொருவனும் ஒரு தனிப்பிறவி அவனைப் போல் வேறொருவன் இலங்கையில் இல்லை.

உடலும் உள்ளமும் ஆன்மாவும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு முழு மனிதன், 'இத்தன்மையவன்' எனச் சுட்டிக்காட்ட இயற்கையில் எந்த எடுத்துக் காட்டும் இல்லை.

மனிதன் இயற்கையின் படைப்புக்கு மேலானவன். அவற்றின் பரிமாணங்களை அளக்கிறவன். அவற்றை ஆள்கிறவன்.

அனைத்துலக மக்களுக்கும் கடவுளே தந்தை. அவர்களுக்கிடையே பிறப்பினால் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை. செய்யும் தொழில் உயர்வையும், தாழ்வையும் தருவதில்லை. அனைவர்க்கும் சம உரிமையும் வாய்ப்பும் பொறுப்பும் உண்டு.

இவ்வலகில் உள்ள மக்கள் ஒவ்வொருவரினும் கடவுள் தனியன்பு கொண்டிருக்கிறார். அவனைத் தன் செல்வப்பிள்ளைபோல் நேசிக்கிறார். அவன் சுகதுக்கங்களில் அவர் ஈடுபடுகிறார்.

தங்கள் சகோதரனுக்காக மார்த்தாள் மரியாள் கண்ணீர் விட்டுக் கதறுகையில் தாமும் சேர்ந்து கண்ணீர் விட்ட கடவுளல்லவா அவர்! பித்தனாய் பன்னீராயிரம் பிசாசுக்கள் தனக்குள்ளே புகுந்து கொண்டென்று எண்ணி பீதி பிடித்தவனாய், மனித சாயலை முற்றாய் இழந்து அலைந்து கொண்டிருந்தவனைத் தேடிவந்த தெய்வம் அன்றோ, அவர்! மனம் பேதலித்து நின்ற மகதலேனா மரியானைப் பெயர் சொல்லியழைத்த பெருமான் அவர் என்று நினைவிற கொள்வோம்.

மனிதர் செய்யும் பாவங்கள் அவர் உள்ளத்தை நோகச் செய்கின்றன. அவனின் மனத்திரும்புதலுக்காக அவர் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். காட்டத்தி மரத்தடியில் வந்து நின்று, 'சகேயுவே, இறங்கிவா!' என்று அழைத்து, 'இந்த வீட்டிற்கு இன்று இரட்சிப்பு வந்ததென்று' அருள்பாலித்த வள்ளல்லவா அவர்!

'ஒய்வு நாள் மனிதனுக்காக ஏற்பட்டதே தவிர, மனிதன் ஒய்வு நாளுக்காகப் படைக்கப்படவில்லை', என்ற மனிதாபிமான அருள்வாக்கு இன்னமும் வரலாற்றில் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசியல் வட்டாரங்களுக்குப் புத்துயிர் அளிக்கும் அமிர்த சஞ்சீவியாக அது விளங்குகிறது.

தனிமனிதனுடைய நல்வாழ்வின் கூட்டுச்சேர்க்கையே பொதுநல வாழ்வு. தனிமனிதன் பிடி உணவுக்கு இரந்து நின்றால், மருத்துவ வசதிக்கு வழியின்றி இறந்துபட்டால், அறியாமையினால் குருடனாயிருந்தால், சமூக விரோதியாகி இன்னல் இழைத்தால், நாடு ஊன முற்று உடல்போல் வலுவழிந்து போகும். மக்கள் நல்லவராயின், நாடு நலமுற்று விளங்கும்.

சம உரிமையும், வாய்ப்பும், பொறுப்பும் உடைய மக்கள் ஒரு ஜனநாயக நாட்டை ஆளும் மன்னர்களாகின்றனர். அதுவே குடிமக்களால் குடிமக்களுக்காக நடத்தப்படும் அரசு.

ஜனநாயக மரபுப்படி ஏதோ ஒரு பட்டியில் பிறந்த ஏழை பங்காளன் நாட்டின் முடிசூடா மன்னனாகவும், தொண்டர் தம் தொண்டனாகவும் விளங்குகின்றான். கடலைக்காய் விற்றுக் கொண்டிருந்தவன், மக்கள் ஆணைப்படி உலகப் பெருந்தலைவன் ஆகிறான். சிறையிலிருந்தவனைத் தூக்கியெடுத்து அரியணையில் அமர்த்துகிறது பெரும்பான்மை மக்களின் வாக்குச்சீட்டு.

ஜனநாயக மரபுப்படி மக்கள் நலனுக்காக சட்டம் இயற்றப்படுகிறது. அவர்கள் அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிப்பதற்காகவன்று. மக்களுக்காக நாட்டுச் சட்டங்கள் இருக்கின்றனவே தவிர, சட்டங்களுக்காக மக்கள் இல்லை.

நாட்டில் உள்ள நாடாளுமன்றம் தனக்குரிய காலத்திற்குப்பின் கலைந்து, உறுப்பினர் மீண்டும் வாக்காளர்களைச் சந்திக்க வேண்டும்.

அந்த நாடாளுமன்றம் நீதியையும் நேர்மையையும் கடைப்பிடித்து, அரசியல் ஒழுங்கினைகளை அப்புறப்படுத்தி, அறிவாளிகளுக்கும் ஞானிகளுக்கும் உரிய பீடத்தையளித்து, காலத்திற்கேற்ற கோலம் போடும் போலி வேடதாரிகளை முற்றாக அகற்றி, நாட்டுப் பொது நலனுக்காக சாதனைகளைப் புரிந்திருந்தால், மீண்டும் ஆட்சி சபை அமைக்க வாய்ப்புண்டு. இல்லையெனில் பதவியிலிருந்த பொழுது செய்த குற்றங்களுக்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

வாக்குரிமை நாட்டு மக்கள் கையிலுள்ள வலுவான ஆயுதம். இதை நல்ல முறையில் கையாண்டால் நல்வாழ்வு, இல்லை, இதைப் 'பயற்றல்'க்கு விற்றுப் போட்டால், நேர்மை நசியும், நீதி விலங்கிடப்படும். ஏழையின் சொத்து பறிமுதல் செய்யப்படும். கறுப்புப்பணம் பயமின்றி வீதிகளில் உலவும், பரிதானம் வெட்கமின்றி கையேந்தித் திரியும். சுருங்கச் சொல்லின் கடையரின் ஆட்சி, அரசுக்கர் காட்சி கொடிகட்டிப் பறக்கும்.

'எங்கட்கு வாக்குரிமை தருவீரேல், பிற உரிமைகட்காக இரந்து திற்போம். நாட்டிற்கேற்ற நல்ல சட்ட திட்டங்களைப் பேரேட்டில் பதிவு செய்வோம். வாக்குரிமை தருவீரேல், நல்லிணக்கத்தில் விருப்பாற்றல் கொண்ட உறுப்பினரால் ஆட்சி மன்றத்தை திரிப்புவோம். வாக்குரிமை தருவீரேல், உள்ளத்தன்மை கொண்ட நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க கை கொடுப்போம். கொந்தளிக்கும் சும்பலின் வெறிச் செயல்களைப் பண்பட்ட மக்களின் நற்பணியாக மாற்றுவோம்'' -

என்று அருட்செல்வர் மார்ட்டின் லூதர் கிங் விடுத்த அறை கூவலை ஒவ்வொரு குடிமகனும் நினைவிற கொள்ள வேண்டும்.

கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படையில் மலர்ந்துள்ள ஜனநாயக அரசியல் முறையைக் கட்டிக்காத்து சன்னெனப் போற்றுவது நமது கடமை. வாக்குச்சீட்டு எனும் சிறு காகிதத்துண்டு அணு ஆயுதத்தை விட வலிமை பொருந்தியது அணு ஆயுதம் அழிக்க வல்லது. வாக்குச்சீட்டோ ஆக்க வல்லது.

வாக்குரிமை நமக்குக் கிடைத்துள்ள ஒரு தெய்வீக சவு அனைவரக்கும் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி வழங்கப்படும் ஓர் உரிமையிது.

அதர்ம ஆட்சிக்கு மீண்டும் அடிகோலாமல், மாளிகைகள் குடிசைகளை விழுங்கி ஒப்பமிடும் கொடிய அக்கிரமத்தையும், ஆதரவற்ற, அபலைகளை வேட்டை நாய்கள் தூர்த்தும் கேளக்காட்சியையும், குற்றமற்றவனை முடி முத்திரை வைக்க பாதாளக் கிடங்கு தயாராகும் அவலத்தையும் கண்டும் காணாதவன் போலிருக்கும் கயவர்களாய் நாம் வொன்று விட்டா?

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
சமூகத்தை புதுப்பித்து பெலப்பிப்பது சபை மார்க்கத்தின் நோக்கமா என்று சேட்கப்பட்டுள்ளது. புதிய சகாப்தத்துள் பிரவேசிக்கும் போது நமக்குள் வரும் சோதனை நம்மை மாதிரம் பராமரிப்பது.
கலிலேயா கடவுளில் ஆண்டவர் கடைசியாக கூறியது உலகின் கடைசி பரியந்தம் புறப்பட்டு சகல ஜாதியினரையும் சீடராக்குங்கள்.

அச்சிறிய கூட்டத்திற்கு கொடுத்த அழைப்பு பெரியது அவர்கள் புறப்பட்டு, எரிசலேம் யூதேயா, சமாரியா உலகம் முழுவதும் பணி செய்தனர். யூதர் மட்டுமல்ல கிரேக்கரும் சயாதினர் மட்டுமல்ல. அடிமைகளாகவும் அதில் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என அச்சிறிய கூட்டத்தினர்களை கலிலேயர் கண்டனர்.

யாழ். ஆதீன பிரதிநிதிகள் ஊழியர் ஆகியோருக்கு ஆண்டவர் கொடுக்கும் அழைப்பு நம் மக்கள் அவஸ்தை நிலை மாற வேண்டும் ஆயின் விடுதலை கிடைக்க வேண்டுமாயின் எங்கள்து பாகத்தில் பங்குபற்ற அழைக்கப்படுகிறோம். புதிய வருடத்தின் அங்கத்தவர் தெரிவில் அருட்திரு G. D. ஆனந்தராசா அவர்கள் ஆதீன காரிய தரிசியாக தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

காரியஸ்த குழுவால் நியமிக்கப்பட்ட திரு. S. இரத்தினவேல் அவர்கள் ஆதீனத்தின் பொருளாளராக அடுத்து மூன்று வருடங்களிற்கு கடமையாற்றுவார்.

நிர்வாக சபையின் புதிய அங்கத்தவராக பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர் அருட்திரு D. S. தியாகராசா, அருட்திரு P. R. நவேந்திர அனுகூலன், அருட்திரு T. தேவநேசன் அருட்திரு C. T. ரொபேர்த் திரு. C. ஜெயரத்தினம், திரு. T. A. தம்பியப்பா வைத்திய குழு அருட்திரு A. A. போல், திரு. A. கதிர்காமர், அருட்திரு A. ஜெயக்குமாரன் உடுவில் மகனீர் கல்லூரி அருட்திரு I. S. பிறேமராசா, திருமதி தயா தியாகராசா, திருமதி S. D. வைரகிங்கி

கிறிஸ்தவ வைத்தியக் கல்லூரி கலாநிதி (திருமதி) C. அம்பலவாணர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி திரு. A. கதிர்காமர் ஐக்கிய இறையியல் கல்லூரி பெங்களூர் அத்தியட்சகர், அருட்திரு கலாநிதி S. ஜெபநேசன் அத்தியட்சகர் கலாநிதி குலேந்திரன் ஞாபகார்த்த நிதி ஒன்று அமைத்து அதில் வரும் வருமானத்தில் ஓர் பேராகிரியரை கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி சுன்னாகத் திற்கு நியமிப்பது என்ற நிர்வாக சபையின் தீர்மானத்தை சபை ஏற்றுக் கொண்டது.

உதவிக்குரு அருட்பொழிவு பண்டத்தரிப்பு சபை ஊழியக் காரியாகிய திருமதி A. R. தம்பியப்பா அவர்கள் ஆதீனத்தில் அத்தியட்சகர் பேரருட்திரு D. J. அம்பலவாணர் அவர்களால் தென் இந்திய திருச்சபை யாழ் பேராயத்தின் முதற் பெண் உதவிக்குருவாக மார்க்சு சனிக்கிழமை அபிசேகம் பண்ணப்பட்டார். அருட்திரு D. S. தியாகராஜா அருளுரை ஆற்றினார்.

அன்று மாலை பண்டத்தரிப்பு திருச்சபையினரால் முதல் பெண் உதவிக்குருவை கௌரவிக்கும் முகமாக பகிரங்க கூட்டம் நடைபெற்றது. அங்கு வாழ் கத்தோலிக்க இந்து பிரமுகர்களும் சமூகமளித்து ஆசீ கூறினார்.
23ம் திகதி தங்கள் மாலை 4 மணிக்கு மானிப்பாய் திருச்சபையில் தென் இந்திய திருச்சபை பெண்கள் ஐக்கியம் அவரைக் கௌரவித்து ஆராதனை நடாத்தினர் இவருக்கு உதயதாரகை இறை ஆசியை வேண்டி நிற்கிறது.

குரு அருட்பொழிவு மூளாய் திருச்சபை ஊழியனும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியனும் அருட்திரு A. A. போல் அவர்கள் தென் இந்திய திருச்சபையின் குருவாக அத்தியட்சகர் பேரருட்திரு D. J. அம்பலவாணர் அவர்களால் 16-5-92 சனிக்கிழமை அபிசேகம் பண்ணப்பட்டார். அன்று அருட்திரு G. D. ஆனந்தராஜன் அவர்கள் அருட்செய்தியை வழங்கினார். இவருக்கு உதயதாரகை இறை ஆசியை வேண்டி நிற்கிறது.

மேற்படிப்பு பயணம் தென் இந்திய திருச்சபையின் ஊழியர்களான அருட்திரு G. D. ஆனந்தராஜன், அருட்திரு C. T. ரொபர்ட்ஸ் ஆகியோர் இறையியல் மேற்படிப்புக்காக பங்களூரிலுள்ள ஐக்கிய இறையியல் கல்லூரிக்குச் சென்றுள்ளனர். இவர்களது மேற்படிப்பினால் நமது ஆதீனம் பெரும் நன்மை அடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவர்களுக்கு உதயதாரகை இறையாசியை வேண்டி நிற்கிறது.

பதில் அதிபர் சுன்னாகம் கிறிஸ்தவ இறையியல் கழகம் பதில் அதிபராக அருட்திரு D. S. தியாகராஜா அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.
பரிட்சை சித்தி தென் இந்திய திருச்சபையின் ஆலயத்தில் ஊழியனாக கடமை புரியும் திரு. J. தேவ அருட்செல்வம் அவர்கள் செரம்பூர் பல்கலை சமூகத்தின் இளந்தேவியர் (BTh) பட்டம் பெற்றுள்ளார். இவர்தமது முழு இறையியல் கல்வியையும் சுன்னாகம் கிறிஸ்தவ இறையியல் கழகத்திலேயே பயின்றார் என்பதை பகிற்ச்சியுடன் தெரிவிக்கிறோம்.

✻ EDITORIAL ✻ Bishop Deogupillai Retires

This season will see a number of familiar personalities of the Roman Catholic community leaving Jaffna. Father Jesunesan has already left us for a mission station near Badulla. We understand that Father Francis Joseph is soon to retire from his post as head of St. Patrick's College. And on Monday, May 11, Jaffna bade farewell to an outstanding churchman, Bishop Deogupillai, Roman Catholic Bishop of Jaffna. On this day he completed twenty-five years as Bishop and fifty years in the service of his church.

The Right Reverend Doctor Bastiampillai Deogupillai has been a source of light and courage for the besieged Tamil community. As Professor Sivathamby points out, in the booklet published for this occasion, *Flames of Greatness*, he became the centre of the Citizens' Committee Movement, the address "Bishop's House" remaining this organization's address in Jaffna. From 1981 the Bishop has stood up for the legal right of the Tamil community to its language, and was able to commend the government in 1988 on the sixteenth amendment to the constitution which restores official status to the Tamil language. And he has been outspoken in his appeals to the wider world on behalf of the besieged North. Father A. I. Bernard speaks of his prophetic stance -- "both in the sense of having a vision into the distant future and in the sense of Speaking for God".

Bishop Deogupillai has an outstanding reputation for scholarship, having shone as a pupil at St. Patrick's College and having stood out as a student of philosophy and theology in Rome summa cum laude. His bent toward the education of his constituents is underlined by his work toward the London B. A. and for the Diploma in Education while he was serving as a principal and as a parish priest. He put this preparation to service as head of St. Joseph's Teachers' Training College. He was also instrumental in the development of theological education at the National Seminary at Kandy. In another display of firm courage, he established the St. Francis Xavier Seminary in Jaffna for the training of Tamil priests in their own language and cultural environment.

He was further instrumental in the establishment of the Department of Christian and Islamic Civilizations at the University of Jaffna.

The occasion was particularly grand as Bishop Deogupillai had just the month before attained to his seventy-fifth birthday. And I think it particularly fitting to underscore here the love of the people of Jaffna for this great citizen. Father A. S. V. Chandrakathan, Head of the Department of Christian and Islamic Civilizations at the Jaffna campus, points out that in addition to the Bishop's work in evangelization, he embodied the social ministry of Jesus Christ in his humanitarian concern for the poor and the oppressed. He responded to the Jaffna situation "by writing to the authorities concerned of the need to resolve this conflict through peaceful means," and "he himself sent proposals suggesting a meaningful and workable solution to the ethnic crisis."

In this same time, Bishop Deogupillai was able to open a Health Centre adjacent to the Holy Cross Convent, and a Mobile Health Care Unit was established in an hour of desperate need in 1987, and the work of the Day Care Centre has been re-established after severe damage by bombing and shelling.

Also present to bid farewell to their beloved colleague were the Rt. Rev. Fraak Manes Fernando, Bishop of Colombo; the Rt. Rev. Don Sylvester, Bishop of Galle; the Rt. Rev. Dr. Kingsley Sivampillai, Bishop of Batticaloa and Trincomalee; the Rt. Rev. Dr. Saundaranayagam, Bishop of Mannar; and the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Jaffna Diocese of the Church of South India. All join in saying, "Well done, good and faithful servant!"

R. P.

DIOCESAN

(Continued from Page 1)

capacity to face up to the challenges of our times, most of the Churches agreed to substantially increase their monthly quota contributions to meet the increased demand from the Diocese.

At the elections for the new year, the Rev. G. D. Anandarajan was elected Secretary of the Diocesan Council. Mr. S. Ratnavel, who was appointed by

the Executive Committee will function as Treasurer of the Diocese.

New members elected to the Executive Committee:

Clergy: The Revs. D. S. Thiagarajah, P. R. Navendranugoolan, T. Thevanesan and C. T. Roberts.

Laity: Mr. C. Jeyaratnam (re-elected) and Mr. T. A. Tampiyappa.

Medical Board: The Rev. A. A. Paul, Mr. A. Kadirgamar and the Rev. A. Jeyakumaran

Uduvil Girls' College Board:

The Rev. T. S. Premarajah, Mrs. Thaya Thiagarajah and Mrs. S. D. Vairasinha.

Council of Christian Medical College, Vellore: Dr. Mrs. C. Ambalavanar

Jaffna College Board of Directors Mr. A. Kadirgamar

Council for United Theological College, Bangalore: The Bishop and the Rev. Dr. S. Jebanesan.

The Council also ratified the decisions of the Executive Committee to set up a Bishop Sabapathy Kulandran Foundation, the income from which would be used to support a Professorship at the Christian Theological Seminary, Chunnakam.

Colombo Church Felicitates C. S. I. Moderator

The members of the Colombo Church arranged a simple yet impressive function at their Fellowship Centre at 17, Frances Road, Wellawatte on Thursday the 7th of May to felicitate the Most Rev. Dr. B. Ryder Devapriam, the Moderator of the Church of South India and Mrs. Sarojini Devapriam. The Moderator and his wife were visiting Sri Lanka in connection with the dedication of the St. John's Church and the new Girls' Home building in Batticaloa.

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar chaired the function. The Rev. S. Jeyanesan gave the welcome address. Mr. C. D. Chinnakone and Mr. R. J. Gunaratnam spoke expressing their appreciation for the support given by the Synod to the Diocese in its diverse programmes. Though Jaffna is numerically the smallest of the Dioceses of the C. S. I., yet the Synod has had a special concern in supporting our work.

Mr. Shirley J. S. Pieris, the General Secretary of the N. C. C. of Ceylon also spoke, conveying the greetings of the N. C. C. Mrs. Vasanthi Rajaratnam, the Secretary of the Colombo Church proposed the vote of thanks. A Fellowship Tea followed.

In Everloving Memory

OF

Daniel Sutharshan Samuel

Born: 15th September 1975
Called to rest: 14th May 1991

"I am the resurrection & the life
He who believes in me will live
even though he dies."

John 11: 25 (Niv)

Fondly remembered by
Raj, Punitham, Michael & Chrisha

BISHOP KULANDRAN

(A condolence message from the Retired Principal of Jaffna Hindu College and a former Editor of the Eelanadu)

I was startled to hear the news of the Rt. Rev. S. Kulandran's passing away. I was not in close contact with him when he became a nonagenarian. I felt that he would be a centenarian, fit enough to continue his saintly life and continue to be an inspiration to all, mainly through his witty and thoughtful chats and conversations. His sudden exit at 91 cannot but be disappointing and like some very delicious fruit trees that ceased to benefit men when they collapse, the late Bishop was a unique fruit tree under whose shade many basked and enjoyed its fruits. Our dear departed Bishop, thanks to science, has left behind the essence of all the fruits that he could bear in the form of books - writings, sermons, speeches, which are not simply religious in the ordinary sense. But all this bottled essence tasted alike in spite of subtle differences because in every one of them there is inevitable commonness. To the departed Bishop religion was deep and fundamental.

Very recently Mr. Nesiiah gave me a series of his books which solaced me in my sick bed. Laughing as I read in the midst of tortuous pain, I could see the dead Bishop like Dean Inge of St. Paul's with all his wit, irony and sarcasm which I drank to the full, was a man who worked humbly before God. Can we not now call him Saint Sabapathy Kulandran?

JAFFNA

(Continued from Page 1)
the result of God's guidance and blessings. He said, he owed much to his devoted parents who had encouraged him to take to the Priesthood of the Church.

The day's function closed with a Fellowship Dinner at the Bishop's House.

New Principal of United Theological College

At the meeting of the Council of the United Theological College which took place during the first week of April, the Rev. Dr. Gnana Robinson has been appointed as Principal of the United Theological College, Bangalore, succeeding the Rev. Dr. E. C. John, who retires in January 1993. Dr. Gnana Robinson in an experienced Theological Teacher, having spent most of his life at the Tamilnadu Theological Seminary, Madurai, of which he was Principal for several years. Recently, he spent three years in Germany, lecturing in Theological Seminaries there. Dr. Robinson is a graduate of Serampore and did his doctorate in Theology in Germany.